

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư: aphancao@videotron.ca
WWW.VOVI.ORG

Số 280

ngày 12 tháng 11, 2000

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Dũng Hành

*Đường đi rõ rệt dũng chơn hành
Thế thái nịch tình vẫn cạnh tranh
Văn hay cho mấy đều tạo loạn
Khó khổ chính mình khó đạt thanh*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 10-9-2000 đến 16-9-2000

Copyright © 2000 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Muốn hình thành việc đại sự thì phải làm sao?
- 2) Qui hình vạn trạng đồng nguyên lý là sao?
- 3) Cuối cùng mọi người tu thiền đều muốn hòa bình tại sao?
- 4) Biết đâu là bờ bến để dứt khoát mọi việc?
- 5) Duyên lành tái tục bằng cách nào?
- 6) Sự truyền cảm do đâu hình thành?
- 7) Triết lý của cuộc sống do đâu hình thành?

<p>1) Atlantic City, 10-9-2000, 1:45 AM <i>Hỏi: Muốn hình thành việc đại sự thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa muốn hình thành việc đại sự thì phải nhờ sự quyết tâm của đại chúng</p>	<p>Kệ: Duyên lành sắp xếp do trời định Quyết chí thực hiện các lộ trình Chung tiến quyết hành thành lợi khí Cùng chung xây dựng hợp thiên đồ</p>
<p>2) Atlantic City, 11-9-2000, 7:00 AM <i>Hỏi: Qui hình vạn trạng đồng nguyên lý là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa qui hình vạn trạng là đã thoát tục</p>	<p>Kệ: Thực hành tới đích rõ tiền căn Thức giác chung hành chẳng khó khăn Giải nghiệp tự tu hành tự tiến Hiểu đời thức đạo chẳng cơ cần</p>
<p>3) Atlantic City, 12-9-2000, 1:30 AM <i>Hỏi: Cuối cùng mọi người tu thiền đều muốn hòa bình tại sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa cuối cùng mọi người tu thiền đều hòa bình và thực hiện tình thương và đạo đức</p>	<p>Kệ: Thương tình giải quyết mọi khó khăn Tâm trí hành thông không cơ cần Gây khó cho người mình tự hại Cảm thông thanh tịnh chẳng dùng dằng</p>
<p>4) Atlantic City, 13-9-2000, 2:45 AM <i>Hỏi: Biết đâu là bờ bến để dứt khoát mọi việc?</i></p> <p>Đáp: Thưa biết đâu là bờ bến để dứt khoát mọi việc, chỉ có trật tự trong thực hành thành thật thì sẽ dứt khoát mà tu tiến</p>	<p>Kệ: Lòng thành tu tiến tự phân hành Đường lối anh minh tự học thanh Trì niệm lục tự càng dễ thức Tâm thành tu tiến tâm chơn thành</p>
<p>5) Atlantic City, 14-9-2000, 2:24 AM <i>Hỏi: Duyên lành tái tục bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa duyên lành tái tục bằng sự bất ngờ của cá nhân</p>	<p>Kệ: Duyên lành tái tục cách không ngờ Thể hiện tâm vui rập ý thơ Không ngờ gặp được duyên lành có Hơn hở chung vui ý khó ngờ</p>
<p>6) Atlantic City, 15-9-2000, 5:55 AM <i>Hỏi: Sự truyền cảm do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp: Thưa sự truyền cảm do điển giới hình thành</p>	<p>Kệ: Do tâm hướng thượng đạt chơn thành Ý nghĩa tràn đầy chẳng phân ranh Thực hiện chơn hành chung một mối Bền lâu vững chắc tự thông hành</p>
<p>7) Atlantic City, 16-9-2000, 2:30 AM <i>Hỏi: Triết lý của cuộc sống do đâu hình thành?</i></p> <p>Đáp: Thưa triết lý của cuộc sống do sự khổ tâm hình thành</p>	<p>Kệ: Triết lý cao siêu rất nhiệm mầu Bình tâm học hỏi rõ chiều sâu Thực hành chất phát tâm tu tiến Chơn lý cao siêu giải tiến mầu</p>

Thư Từ Lai Vãng

TPHCM, ngày 10/12/1999

Kính thưa Thầy,

Đầu thư con xin kính chúc Thầy được dồi dào sức khỏe, thân tâm thường lạc. Con tên P K A, sinh năm 1977, tỉnh B T. Hôm nay con có đôi dòng tâm sự gửi đến Thầy, kính xin Thầy phân giải, giúp con.

Nhà con có 10 anh em, 7 gái, 3 trai. Con là con trai út nên được gia đình ưu tiên cho ăn học. Các anh chị của con có người lập gia đình, có người nên danh nên phận như: giáo viên, bác sĩ, dược sĩ ... Riêng chị thứ ba sống độc thân để lo cho cha mẹ và các em ăn học. Tính con rất nghịch, nhưng sao từ nhỏ con đã không thích đám tiệc, vì con thấy nơi đó dù đông vui, nhưng thiếu sự chân thành xây dựng cho nhau. Đa số họ chỉ lo chuyện thị phi, nhậu nhẹt say sưa, rồi gây gỗ mất lòng hàng xóm. Con rất thích nghe băng kinh, giảng pháp và những băng nhạc buồn thời chiến. Giữa năm lớp 9, con đã trốn nhà ra tận Vũng Tàu để xin đi tu, nhưng quý Thầy bảo rằng con còn đang học nên học hết cấp III để tiện cho việc nghiên cứu Phật học sau này. Gia đình con lúc đó cũng không giận con mà chỉ sợ con không đủ dũng chí trên con đường tu học.

Lên cấp III, con đã được vào học trường chuyên của tỉnh. Lúc này con lại tập tành yêu đương, nhậu nhẹt cùng tụi bạn. Suốt 3 năm cấp III, tâm con động loạn vô cùng, con thương nhiều người, nhưng sao người nào thương lại con thì con sợ và không dám nghĩ tới nữa. Sau khi đậu vào đại học Ngoại Thương thì con rất vui vì gia đình đã hài lòng và bạn bè đồng ủng hộ. Nhưng sau đó một năm, bắt đầu năm 1996, thì con bị bệnh rất nặng : vừa đau thận, vừa nhức mình, các hạch ở khắp người đều nổi đốm đỏ, càng ngày càng to, làm sốt cao, cứng cơ, đầy hơi.. Người chị làm bác sĩ dẫn con đi trị bệnh khắp nơi, uống thuốc, xét nghiệm rất nhiều, nhưng bớt được vài hôm, rồi lại như cũ.

Suốt thời gian đó, tinh thần con suy sụp rất nhiều, vì bệnh không hết, vì gia đình gặp khó khăn, hai mắt hoa lên không học được và rất khó nhớ bài. Sau khi học xong giai đoạn I thì con bị thi rớt, phải chờ năm sau thi lại. Suốt ngày con chỉ lang thang nơi công viên, khi ngồi quán cà phê, rồi sau lại thích đi chùa. Đến chùa nào con cũng khẩn xin được gặp thuốc hay, được gặp minh sư để học đạo. Ít lâu có người dẫn con đến nơi chữa bệnh bằng trứng gà và thuốc nam. Ở đây có các vị về mượn xác một người nữ rồi xưng là Ngọc Hoàng Thượng Đế, Diêu Trì Kim Mẫu, Phật Thích Ca, Phật Di Lạc....xuống cứu thế độ đời. Các vị đó thường nói thiên cơ, rồi nói trước những người sắp bị nạn và soi căn. Người nào có nạn phải cúng tiền thế mạng, có khi vài chục, vài trăm, hoặc vài triệu đồng. Các vị nói con bị bệnh bà thủy, nên đưa con xuống Phan Rang để chữa . Con phải ở đó cả tuần uống thuốc viên, uống bùa, đeo dây ngũ sắc...Khi về nhà phải cúng tế bà thủy. Dần dần con cũng rất tin các vị ấy, rồi mượn tiền để giải nạn. Khi con không đủ tiền để tiếp tục "hiếu trung" và "qua cơn thử thách" như các vị đó bảo, rồi thất hứa bạn bè, con rất buồn chán cho số phận của mình, đêm đêm thường thao thức và khóc một mình. Tình cờ con anh H, người chủ nhà con đang trọ, cũng là người rất thân tình với xác nữ và các vị đó, nói về Thầy và việc anh ấy đạt được nhiều ấn chứng khi thực hành PLVV. Sau này vì hoàn cảnh khó khăn nên dần dần anh ấy bỏ pháp. Lúc đó con rất sung sướng vì đã gặp được một phương pháp tu rất hợp với tâm ý của mình. Con có gặp chú Tư L và chú T dẫn con đến dự buổi chung thiền với bạn đạo nhân ngày giỗ ông Tư năm 1998. Sau ngày đó, tâm thức con gần như đã thay đổi hẳn. Con gặp lại một số bạn học cũ và quyết tâm chỉ đi theo PLVV dù gặp bất cứ trở ngại nào. Mặc dù trước đó các vị đó đã cảnh báo con rất nhiều về những đại nạn của con nếu con không lui tới đó nữa. Không biết có phải vì lý do đó mà chưa đầy 10 ngày là cha con đột ngột qua đời do chứng nhồi máu cơ tim.

Gần đây con biết thiên đường của bác H, rồi con gặp chú N N, chú C, cô M... và rất đông bạn đạo Vô Vi ...

Sau khi thi giai đoạn lần II, vẫn bị thiếu nửa điểm như lần đầu nên trường chỉ cho con học tiếp lớp tại chức ban đêm. Khi đó con rất buồn và quyết định bỏ hết việc học hành về quê tịnh thân tu .

Ngày 04/09/1999 âm lịch con đã xuống tóc và nhất định về quê. Nhưng mẹ con tỏ ý không hài lòng vì gia đình đã dồn hết tâm huyết vào sự thành đạt của con. Rồi nhiều bạn đạo cũng khuyên con nên tiếp tục đi học và để tóc lại mới có cơ hội "học bài" nhiều hơn, mau tiến trên đường tu học. Thật sự từ ngày thực hành PLVV đến nay con đã có sự thay đổi rất nhiều về tâm lẫn thân, con đã ăn chay, nhưng đôi khi gặp những tình huống khó tránh nên con đành phải ăn mặn. Những khi ấy con rất khó công phu và tâm thức động loạn rất nhiều. Nhiều khi con vì lý do này lý do khác nên phải ăn cơm gần giờ công phu làm con không thể ngồi được đúng giờ. Con tự xét thấy mình thiếu dũng chí, thiếu sáng suốt nên đã làm chậm trễ cho sự tu học của mình. Con xin tạ lỗi cùng Thầy và Trời Phật. Từ đây con sẽ cố gắng dũng mãnh tu sửa mình hơn.

Con có những điều khó xử xin phân tỏ cùng Thầy :

- Con cần phải làm gì để báo đáp được công ơn sanh dưỡng của cha mẹ và gia đình một cách sáng suốt nhất.
- Con có nên để tóc và đi học lại như nhiều người bạn đạo đã khuyên không ?
- Con có nên lui tới nhà xác nữ và nhà anh H nữa không để tỏ lòng biết ơn và lễ nghĩa. Trước kia họ rất thương con trong suốt thời gian con ở nhà anh H.

Hôm nay con có được cơ hội bày tỏ những điều mà con không biết phải nói cùng ai. Con xin hứa sẽ tu hành thật tốt để có cơ hội gần Thầy. Con xin kính chúc Thầy được nhiều sức khỏe. Con xin tạ ơn Thầy

Con, P K A

Fountain Valley, ngày 20 tháng 1, năm 2000

KA,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 10 tháng 12, 1999, được biết con đang đứng giữa điểm nan giải từ đời và đạo, chung qui cũng phải dứt khoát mới tiến tới được. Con đã tự cạo đầu nhưng tâm chưa dứt khoát, còn hỏi ý kiến người này người nọ, làm sao gọi là tự quyết định được ? Ở đời này tâm làm thì thân phải chịu, quyết định tu hành thì tâm phải dứt khoát từ tâm lẫn thân. Mỗi mỗi đều phải ngăn gọn nhiên hậu mới có cơ hội tu tiến, tự buông bỏ tất cả sự tham dâm của nội tâm thì mới có cơ hội tu thiền PLVV.

Đời là tạm và động loạn, còn đạo là dứt khoát, thăng hoa đi lên. Phần hồn là chủ của thể xác không phải thể xác là chủ của phần hồn. Cần hồn lia xác thì mới thật sự có cơ hội học đạo. Hồn xác bất minh thì vẫn lẫn quẩn trong vòng luật đạo luân hồi. Ở trên đời này chỉ có đạo tình thương và đạo đức là trên hết, không chịu thiên, thực hành, thì làm sao biết thương mình mà tu tiến.

Muốn báo hiếu thì phải thật sự giải được nghiệp tâm. Nghiệp tâm giải được thì nghiệp thân sẽ được nhẹ nhàn. Tự tu tự tiến là chánh, ngược lại là nhờ đỡ tha lực là rước trược vào tâm lẫn thân.

Tuổi trẻ cần phát triển nội tâm cho thanh tịnh và sáng suốt. Không nên lui tới với những phần tử nhờ tha lực mà quên phát triển chính mình.

Vạn sự trên đời là không, không nên tin những gì chính mình không hành được. Tu là phải hành tiến chứ không phải tu để nhờ, thực hành là trên hết. Xuống tóc là người thích sạch sẽ và bộ đầu sẽ có cơ hội trực tiếp với dưỡng khí của Trời Đất, nhẹ nhàn và mình mãn hơn.

Chúc con vui hành tự tu tự tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

Thơ

GIỖ TỔ

Giỗ Tổ hôm nay Bạn Đạo ơi
Tổ khuyên con trẻ chớ quên lời
“Ta đi gánh nặng Trao về Bạn”
Đừng Để Thầy Thương Lệ Tứ Thời

Giỗ này là thứ ba ba (33)
Tổ đầu cư ngụ ta bà thế gian
Hôm xưa biết trước cơ nan
Nay đà lộ rõ mở đường thực chi
Bạn à học một đường: Quy
Đạo đời song bước luận chi thêm phiền
Ơi đời, lý lắm khó thiền
Tổ Thầy chấm Điển hiện tiền nơi đây
Khuyên con ráng thoát nơi này
Con đang thanh nhẹ vui vậy Thầy con
Trẻ già sánh bước về non
Chớ dụng phàm tánh vì còn trách chê

Quên đi lộn xộn tứ bề
Lời nguyện học đạo con thề khi xưa
Ta làm việc thế đủ vừa
Đi cho nhẹ bước khi chưa xuống trần
Gánh về là Nhị-Pháp-Thân
Nặng như cánh bướm thoát trần khó thông
Trao nhau lời đạo đượm nồng
Về đi: tôi, bạn ta đồng lòng thôi
Bạn vui ca hát liên hồi
Đừng gieo phiền não đáp bồi khổ thân
Để cho bể khổ vơi lần
Thầy thương còn đó dứt lần lệ rơi
Thương nhiều Thầy tỏ đôi lời
Lệ tràn mi mắt đổi đời nay mai
Tứ Thân, Thất Tổ cảm hoài
Thời Thiên Niên Kỷ mới này Hòa Thương

Chúng con cung kính dâng lên Đức Bảo Tạng Phật, tưởng niệm năm thứ 33, Ngài đã nhập diệt Tân Thế giới, Nouméa, Ngày 11 Âm Lịch (6-11-2000)

Kính bái

Phạm Xuân Hồng

CHÚC MỪNG ĐẠI THỌ ĐỨC THẦY

Đại thọ con xin kính chúc Thầy
Thêm nhiều con cháu thảo hiền xây
Ngôi Linh Bảo Tự truyền tâm đạo
Cứu vớt linh căn, phước lộc đầy

Bảy tám năm dài đường viên mãn
Sống thọ Tề Thiên Thánh Chỉ ban
Đại sự vuông tròn dân cảm phục
Đạo hạnh thâm sâu Phước Thọ tăng.

Kính bái

Nguyễn Tân

Suisse, Genève, 01.11.2000

Hướng Tâm Cầu Nguyện

Xin bạo đạo hướng tâm cầu nguyện cho bà La Thị Mười hưởng thọ được 83 tuổi là mẹ của bạn đạo Nguyễn Thị Phụng vừa từ trần tại Việt Nam vào lúc 4 giờ 55 chiều ngày 21 tháng 10 năm 2000 được siêu thăng tịnh độ.